

— Τὸ πρωσσικὸν ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν ἐξέδωκε διτόμον ἱστορίαν τῶν πρωσσικῶν σημαίων ἀπὸ τοῦ 1871 μέχρι τῆς σήμερον. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶνε ἐν πολλοῖς αὐθεντικὴ ἱστορία αὐτοῦ τοῦ πρωσσικοῦ στρατοῦ. Κατὰ τὴν ἐν τῷ ῥηθέντι συγγράμματι σημειώσιν περὶ τῆς σημαίας τοῦ 'Ιου πεζικοῦ συντάγματος ὑπ' ἀριθ. 16, ἐν τῇ φονικωτάτῃ μάχῃ τοῦ Mars-la-Tour, ἐν ἣ πρωτηγωνίστησεν, ἡ σημαία του ἐτρυπήθη ὑπὸ 23 σφαιρῶν. Κατὰ τινὰ δ' ἐτέραν σημειώσιν, ἐν τῷ γαλλογερμανικῷ πολέμῳ ἐφονεύθησαν ἐν ὅλῳ τριάκοντα ὀκτὶ πρῶσσοι σηματοφόροι.

— Ὁ 'Αμβρόσιος Θωμᾶς, ὁ γνωστὸς συνθέτης τῆς Mignon, ἐπεράτωσε τὴν σύνθεσιν νέου μιμορχήματος (Ballet) τὸ ὁποῖον θὰ παρασταθῇ κατὰ τὸν προσεχῆ ἀπρίλιον ἐν τῷ μεγάλῳ μελοδραματικῷ θεάτρῳ τῶν Παρισίων. Τὸ ἔργον τοῦτο φέρει τὸν τίτλον *Thellia*, πιθανῶς ὅμως, ἐπειδὴ ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ὁμώνυμα μουσικὰ ἔργα ὁ συνθέτης θὰ μετονομάσῃ αὐτὸ *Mirandau*.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΕΦΕΥΡΕΤΟΥ

Ἡ μέθοδος τῆς ἐπιχαλικώσεως τῶν ὀδῶν φαίνεται εἰς πάντας τοσοῦτον ἀπλή, ὥστε πολλοὶ βεβαίως θ' ἀπορήσωσι μαθάνοντες ὅτι εἶναι ἐφευρέσεις νεωτάτη, πρὸ ἐβδομηκονταετίας μόλις ἀντικαταστήσασα τὰ καλδιρίμια καὶ τὰ παραπλήσια τοῦτοις συστήματα ἐπιστροφώσεως τῶν ὀδῶν. Ἐφευρε δὲ τὴν μέθοδον ταύτην ἡ μᾶλλον μετέφερεν ἐκ τῆς Σινικῆς, ὅπου πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἦτο ἐν χρήσει, ὁ 'Αγγλος Ἰωάννης Μάκ 'Αδαμ, ὅστις ἐδημοσίευσεν δύο περὶ αὐτῆς ἐκθέσεις ἐν Λονδίῳ ἐν ἔτει 1819 καὶ 1820, τὴν μίαν ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Πρακτικὸν δοκίμιον ἐπιστημονικῆς ἐπισκευῆς καὶ διατηρήσεως τῶν δημοσίων ὀδῶν,» τὴν δ' ἐτέραν «Παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς ὁδοποιίας.» Ὁ Μάκ 'Αδαμ ἀνεκοίνωσε τὴν μέθοδον ταύτην εἰς τὴν 'Αγγλικὴν κυβέρνησιν τῷ 1812, ἐξ εὐγνωμοσύνης δὲ τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐθνικὴν ἀμοιβὴν δωδεκακισχιλίων λιρῶν στερλινῶν· ἀμοιβὴν ἀδροτάτην ἀληθῶς, ἂν λησθῇ πρὸ ὀφθαλμῶν ἡ τότε ἀξία τοῦ χρήματος, ἥτις ἦτο πολλῶ ἀνωτέρα τῆς σημερινῆς.

ΤΥΧΑΙ ΑΕΡΟΛΙΘΟΥ

Παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμίου Βενδέγκω, τοῦ διαρρέοντος τὴν βασιλικὴν ἐπαρχίαν Βαχίαν, ἀνεκαλύφθη ἐν ἔτει 1784 ὑπὸ τινος βουκόλου ὁ μέγιστος τῶν εἰς τὴν γῆν καταπεσόντων ἀερολίθων. Πολλοὶ σοφοὶ ἐφιλοτιμήθησαν νὰ ἐξετάσωσιν αὐτὸν καὶ ν' ἀποκόψωσι τεμάχια, ὅπως τὰ υποβάλωσιν εἰς χημικὴν ἀνάλυσιν, ἢ ὅπως τὰ καταθέσωσιν εἰς μουσεῖα· καὶ πολλὰ τῶν ἐν' Εὐρώπῃ καὶ 'Αμερικῇ μουσείων ἐχοῦσιν ἀποκόμματα τοῦ εἰς τὴν γῆν ἀποπλανηθέντος οὐρανίου ἐκείνου μετεώρου. Ἀλλ' αἱ περιπέτεται αὐτοῦ δὲν περιωρίσθησαν εἰς ταῦτα μόνον, οὐδὲ εἴμαρτο φαίνεται νὰ μένῃ ἀσάλευτος ἐν τῇ θέσει, ἣν ἐξέλεξε, παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ βασιλικοῦ ποταμίου, μέχρις ὅτου ἀποσαθρῶθῇ ὑπὸ τῆς σκωρίας. Ἐν πρώτοις ὑπε-

τέθη ὅτι ἐμπεριεῖχεν ἄργυρον, καὶ ἀπερξίσθη ἡ μετακόμισις αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν Βαχίαν. Ἀλλὰ τσσαράκοντα βόες ζευχθέντες δὲν κατάρθωσαν νὰ μετακινήσωσι τὸν κολοσσὸν εἰς ἀπόστασιν μεγαλειτέραν τῶν 150 βημάτων. Ἐσχάτως δὲ μετενεχθεὶς κατετέθη εἰς τὸ ἐθνικὸν μουσεῖον τοῦ 'Ρίου Ἰαννέου. Τὸ σημερινὸν βάρος του εἶνε ἀκόμη 5343 χιλιγράμμων, ἢ 4170 ὀκάδων περίπου. Ἀργυρον δὲν περιέχει, ἀλλὰ σιδήρου 91,90 οἰο, νικελίου 5,70 οἰο κλπ.

Καὶ αὗται μὲν αἱ τύχαι τοῦ ἀερολίθου ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς καταπτώσεώς του εἰς τὴν γῆν. Ἀλλὰ τὰς πρὸ τούτου ἐπὶ χιλιετηρίδας τύχας αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐν τῷ ἀχανεῖ οὐρανῷ παραπλανήσεις του οὐδεὶς βεβαίως γινώσκει καὶ οὐδεὶς ποτε θὰ μάθῃ.

Η ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΑ ΓΕΝΕΙΑΣ

Ὁ κάτοχος τῆς μεγαλητέρας ἐν τῷ κόσμῳ γενειάδος ἐκ τῶν γνωστῶν εἶνε γάλλος τις κάτοικος τῆς Vandenesse· καλεῖται δὲ Λουδοβίκος Κουλόν, καὶ ἔχει ἡλικίαν ἐξήκοντα τριῶν ἐτῶν. Ἀπὸ τῆς ἡλικίας δώδεκα ἐτῶν εἶχεν ἀρχίσῃ νὰ ξυρίζεται, ἦτο δὲ μόλις δεκατετραετῆς ὅτε ἡ γενειὰς του κατήρχετο πρὸς τὸ στῆθος εἰς μῆκος 30 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ἐν ἡλικίᾳ 20 ἐτῶν ἡ γενειὰς του εἶχε μῆκος ἑνὸς μέτρου, τὴν σήμερον δὲ φθάνει τὰ δύο μέτρα καὶ τριᾶκοντα ἑκατοστά! Ὁ Κουλόν εἶνε μᾶλλον κοντὸς τὸ ἀνάστημα· ὅταν βαδίζει κρατεῖ τὴν γενειάδα ἐπὶ τοῦ βραχίονος, ἀνασύρων αὐτὴν καὶ ἀφίνων πάλιν νὰ καταπέσῃ πρὸς τὰ ἔξω, ἀπαράλλακτα ὅπως αἱ κυρία ἀνασύρουσιν ἱππικὴν ἐσθῆτα.

ΑΙ ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΣΘΗΤΕΣ

Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Γερμανίας ἀπέτεινε πρὸς τὸν σεπτὸν αὐτῆς σύζυγον τὴν αἴτησιν ὅπως ἐν τῇ ἐθιμοτυπίᾳ τῆς Αὐλῆς ἐπιτραπῇ εἰς τὰς κυρίας νὰ φέρωσι καὶ βραχείας ἐσθῆτας ἄνευ τῆς ἀρχαϊκῆς οὐρᾶς. Ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ ἡρνήθη νὰ ἐγκρίνῃ τοῦτο. Ἡ αἴτησις τῆς αὐτοκρατειράς ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὰς κακὰς γλώσσας νὰ εἰπωσιν ὅτι ἐζήτησε τὴν παραδοχὴν τῆς βραχείας ἐσθῆτος ἐν τῇ Αὐλῇ, διότι ἔχει ἐκ φύσεως μικροτάτους καὶ κομψοτάτους πόδας, τοὺς ὁποῖους ἄλλως ἀδυνατεῖ μέχρι τοῦδε νὰ ἐπιδείξῃ.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΡΟΔΟΛΦΟΥ

Ἐν ἡλικίᾳ δεκατριῶν μόλις ἐτῶν περιώδευεν ἐν Βοημίᾳ, μεθ' ὅλην δὲ τὴν νεαράν αὐτοῦ ἡλικίαν δὲν ἠδυνήθη ν' ἀπαλλαγῇ τῶν ὀχληρῶν ἐκείνων προσφωνήσεων δημάρχων καὶ προϋχόντων ἐν πάσῃ πόλει καὶ κώμῃ. Μετὰ τοιαύτην τινὰ ἐπίσημον ὑποδοχὴν ἐξῆλθε μετὰ τοῦ παιδαγωγοῦ του εἰς τὰ περίχωρα ὅπως ἀναπνεύσῃ περιδιαβάων ὑπὸ τὴν σκιάν μεγάλων δένδρων. Ὁ παιδαγωγὸς τότε παρατηρήσας τὴν εὐαρέσκειαν, ἥτις ἐξωγραφεῖτο εἰς τὴν μορφήν τοῦ νεαροῦ πρίγκιπος, ἐρωτᾷ:

— Εἶσθε λοιπὸν εὐχαριστημένους, Ὑψηλότατε, ἀπὸ τὸν περίπατον αὐτόν;

— Βέβαια, ἀπεκρίνεται ἐκεῖνος, τὰ δένδρα τοῦλάχιστον δὲν ἐκφωνοῦν λόγους ὅταν περνῶ.

ΙΣΠΑΝΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

1

Δύο φιλιὰ βαθεῖα ἡ καρδιά μου κλεῖ
 "Οπου με βασανίζουν ὁλοένα :
 Τὸ ὑστερνὸ τῆς μάνας μου φιλι
 Καὶ τὸ φιλι τὸ πρῶτό μου 'ς ἐσένα.

2

"Αχ! ὁ 'δικός σου ἔρωσ ταῦρος εἶνε·
 "Οπου κι' ἂν τὸν καλέσουν τρέχει ἐκεῖ.
 "Αχ! κ' ἡ 'δική μου ἀγάπη πέτρα εἶνε·
 "Οπου κι' ἂν τήνε ρίξουν στέκει ἐκεῖ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

*Αντίθεσις.

"Ο λόγος περὶ κακολόγου γυναικὸς ἥτις τραγωδεῖ
 ἐξαίρετα:

- Τὶ κακὴ γλῶσσα!
- Καὶ τί λαμπρὸς λάρυγγας.

*Αριθμητικὴ.

Μεταξὺ διδασκάλου καὶ μικροῦ μαθητοῦ:

- Ἐπτά καὶ τρία πόσα κάνουν;
- Ἐνδεκα!
- Πρόσεξε καλὰ!
- Δώδεκα!
- "Οχι! Γιὰ λογάρισε μήπως κάνουν δέκα;
- "Α μπᾶ, δάσκαλε! πέντε καὶ πέντε κάνουν δέκα.

*Εν ὑποδηματοποιεῖῳ.

- Τὰ παπούτσια ποῦ μοῦστελες εἶνε μικρά.
- Κύριε, τὰ παπούτσια δὲν εἶνε μικρά, τὰ πόδια σας εἶνε μεγάλα.

Λογικώτατον.

*Εν σχολείῳ:

Διδάσκαλος: Διατὶ ἡ θάλασσα εἶνε ἀλμυρά;
 Μαθητὴς: Γιατὶ εἶνε μέσα πολλαῖς σαρδέλλαις.

Τύχη.

Πτωχὸς τρεμὼν ἐκ τοῦ ψύχους βλέπων οἰκίαν
 πλουσίου καιομένην:

- Νὰ ἄνθρωπος ποῦ ἔχει τύχη!

*Επίγραμμα.

Εἰς Κυρίαν μὴ φέρουσαν πάντοτε δίοπτρα:

"Εσὺ καὶ δίχως τὰ γυαλιὰ θαρρῶ πῶς βλέπεις πάλι
 Καὶ κάποτε φορεῖς γυαλιὰ γιὰ νὰ σὲ βλέπουν ἄλλοι.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

"Εκ τοῦ ἄρτι ἐκδοθέντος ὑπὸ τὸν τίτλον "Αρεὺ ἱατροῦ
 βιβλιαρίου τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Θ. Χ. Φλωρᾶ ἐξα-
 νιζόμεθα τὰς ἐξῆς χρησιμωτάτας ὁδηγίας πρὸς πρόχειρον
 θεραπειὰν καυμάτων, ἀποψύξεων, καὶ πρὸς ἐξαγωγήν ἐξ-
 ωτρ σωμάτων.

ΚΑΥΜΑΤΑ

Εἰς τὰ καύματα καταστέλλομεν πρῶτον τὰς φλό-
 γας καὶ βρέχομεν ταχέως τὰ φορέματα μὲ ψυχρὸν
 ὕδωρ, ἔπειτα δὲ ὀφείλομεν νὰ τὰ κόψωμεν μὲ ψα-
 λίδα καὶ ὄχι νὰ τὰ ἐκβάλωμεν κατὰ σειράν. Τὰς δὲ
 φλυκταῖνας πρέπει νὰ κεντῶμεν, ὥστε νὰ ἐκκενωθῇ
 τὸ ἐν αὐταῖς ὑγρὸν καὶ τὰς καυτηριασθείσας θέσεις
 ν' ἀλείφωμεν διὰ καθαροῦ λίπους ἢ ἐλαίου (βαζελί-
 νης), κατόπιν δὲ νὰ ἐπιπάσσωμεν ἐπ' αὐτῶν ἄλευ-
 ρον, κόνιν ἀνθράκων ἢ διανθρακικοῦ νατρίου καὶ τέ-
 λος νὰ τὰς καλύπτωμεν μὲ μαλακὸν ὕφασμα ἢ βάμ-
 βακα.

Τὸ δωμάτιον πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε θερμὸν. Θερ-
 μὰ ἐπίσης καὶ τὰ ποτά, τὰ ὅποια δίδομεν εἰς τὸν
 παθόντα πρὸς πόσιν.

"Αλλὰ τοὺς καυτηριασθέντας δι' ἰσχυρῶν ὀξέων ἢ
 ἄλλων καυστικῶν χημικῶν οὐσιῶν πρέπει πρῶτον
 νὰ περιβρέχωμεν μὲ ἄφθονον ὕδωρ καὶ ἔπειτα νὰ
 ἐπαλείφωμεν μὲ ἔλαιον, λίπος κτλ.

ΑΠΟΨΥΞΕΙΣ

"Οσα μέλη ὑπῆρξαν ἐκτεθειμένα ἐπὶ πολλήν ὥραν
 εἰς τὸ ψῦχος καὶ ἐπάγησαν πρέπει νὰ τὰ τρίβωμεν
 μὲ χιόνι ἢ μὲ ὑγρὰ καὶ ψυχρὰ ὑφάσματα. Οἱ τοι-
 οῦτοι ἀσθενεῖς πολὺ βλάπτονται καὶ διατρέχουν μά-
 λιστα τὸν ἔσχατον κίνδυνον, ἐὰν τοὺς φέρωμεν ἀμέ-
 σως πρὸ τῆς πυρᾶς, διὰ νὰ τοὺς θερμάνωμεν.

ΞΕΝΑ ΣΩΜΑΤΑ

Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς: Νὰ μὴ τοὺς τρίβωμεν,
 ἀλλὰ νὰ καμύλωμεν αὐτοὺς μόνον ὀλίγον καὶ νὰ
 προσπαθῶμεν ν' ἀναστρέψωμεν πρὸς τὰ ἄνω τὸ βλέ-
 φαρὸν διὰ νὰ ἐξαγάγωμεν τοιοιτοτρόπως μὲ εὐκο-
 λίαν τὸ ξένον σῶμα. Τούτου γενομένου, δυνάμεθα ν'
 ἀποπλύνωμεν τὸν ὀφθαλμὸν μας ἐπανειλημμένως μὲ
 ψυχρὸν ὕδωρ.

Εἰς τὰ ὦτα, τὴν ῥῖνα κτλ. Κατὰ πρῶτον ὀ-
 φείλομεν νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν ἐκ τῶν ὀργάνων τού-
 των ἐξαγωγήν τοῦ ξένου σώματος διὰ τῆς χρήσεως
 τοῦ ὕδατος, ἐὰν ὅμως δὲν ἐπιτυγχάνωμεν, πρέπει νὰ
 τρέξωμεν ἀμέσως πρὸς τὸν ἱατρὸν.

Εἰς τὸν λαιμόν: Κράτησον τὸν παθόντα ἀπὸ
 τὴν μύτην κλεισμένην, θέσον τριῆμα φελλοῦ μεταξὺ
 τῶν ὀδόντων του καὶ δοκίμασον νὰ ἐξαγάγῃς τὸ ξέ-
 νον σῶμα διὰ τῶν δακτύλων σου γαργάλισον τὸν φά-
 ρυγγα διὰ νὰ προκαλέσῃς ἐμετόν. Θέσον κατόπιν
 τὸν παθόντα πρηγὴ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἢ ἐπὶ τοῦ δα-
 πέδου καὶ κτύπα μὲ τὸν γρόνθον σου δυνατὰ τὴν ῥά-
 χιν του. Μὴ ἀργῇς ὅμως νὰ προσκαλέσῃς καὶ τὸν
 ἱατρὸν!